PLANETA BIZI BAT DEFENDATZEAGATIK

Posted on 20/05/2010 by Naider

Hau da atzo irakurri nuen hitzaldia2010eko Naider Ekintza eta Konpromisoaren Iraunkortasunaren eta klima-aldaketaren aurkako borrokaren Sariari **Juan López de Uralde**ri.

Datorren urteko irailaren 15ean, 2011, 40. urteurrena beteko da Phyllis Cormack itsasontzi txikiak Vancouverretik AEBetako saiakuntza nuklearrak geldiarazteko egin zuen bidaia ausartetik. Bizitzaren eta bakearen defentsan protesta keinu txiki bat... eta Greenpeace jaio zen, gaur egun 40 herrialde baino gehiagotan dagoen nazioarteko erakundea, hiru milioi kide baino gehiago dituena.

Juantxo Lopez de Uralde bere zuzendari exekutiboa da Espainian 2001az geroztik eta, gaurtik aurrera, naider ekintza eta konpromisoaren saria Lurreko bizitzaren defentsan eta bereziki klimaren defentsan egindako ibilbide ezin hobeagatik. Greenpeaceko zuzendari gisa ia hamar urte hauetan, erakunde hau 70.000 kide izatetik 100.000tik gora izatera pasatu da. Nahiko lorpena.

Juantxok 20 egun eman zituen Danimarkan kartzelan, planeta bizi bat defendatzeagatik –hala azaltzen du sarean aurki daitezkeen bere elkarrizketa ugarietako batean–. Bereziki sintonizatzen dudan esamolde bat da eta horregatik digresio txiki bat utziko didazu.

Gizakiek biosferan eragiten ari den eragin ekologiko izugarriak -bere bizi-aniztasuna eta sistema naturalen osasuna- disonantzia kognitiboetan sustraiak dituela uste dutenetako bat naiz, gure pertzepzioan, gure ulermenean, akats sakon bat. bizitzaren ehunean hartzen dugun lekuarena.

Duela hiru mende sortu zen zibilizazio teknoindustrialak esanahia eta zentzua kendu digun naturarekiko lotura bizia galdu duen erreferentzia-esparru batean kokatu gaitu. Funtsean modu inkontzientean natura objektu geldoen espazio gisa hautematen dugu, esanahirik gabekoa. Gure autobideak eraikitzeko, etxe orratzak altxatzeko, gure lantegiak altxatzeko, gure hondakinak lurperatzeko, isuriak isurtzeko... leku hutsa bihurtu dugu.

Ezinbesteko tramatik deskonektatu gaituzte. Haranak, ibaiak, mendiak, padurak, basoak, hondartzak, haizea, zuhaitzak, txoriak, loreak... segitzen digute hizketan baina aspaldian ez ditugu entzuten, bizitzaren hizkuntza unibertsaletik deskonektatu dugu. Seattle Chief Handiak esango lukeen bezala, gure burua Lurraren seme-alaba gisa aitortzen ez dugunez, ez dakigu nola errespetatu, eta gure ezjakintasunak gure zikoizkeriarekin batera suntsitzera garamatza.
Ez gaitezen geure buruari txantxa egin, garai ilunak dira, oso garai zailak. Klima krisia da gizakion eta garen Biosferaren artean ezarri dugun harreman desorientatu honen sintomarik kritikoena. Nahiz eta munduko komunitate zientifikoaren ia aho batez ohartarazi egoera birbideratzeko premiaz ozen eta argi, inertziak gainditzen gaitu, errutinek birrintzen gaitu, miseriak harrapatzen gaitu. Hala, bihar Kopenhageko azken goi bilera nazioarteko komunitateko 115 estatu eta gobernuburuk ondo moldatu ez ziren une mingarri gisa gogoratuko dute.

Bertan, Juantxo Lopez de Uralde profesional donostiarrak pankarta bat altxatu zuen bere lankideekin, non mundu osoko ehunka milioi lagunek irakur zezaketen 'Politikariak hitz egiten, liderrak jarduten', hor ez daudenen matxinada oihua. , ez gaude, klimaren suntsipenari etenik gabe joateko prest. Ez gure izenean.
Juantxo, bi seme-alaben aita, Donostian jaio zen 1963an. Nekazaritza Ingeniaritza ikasi zuen Madrilen eta 1986an serio hasi zen ingurumenaren aldeko ekintzaile gisa bere urratsak CODA Federazioko idazkari nagusi izendatu zutenean, gaur Ecologistas en Acción .

1997an Greenpeace Espainian sartu zen eta bertan Kanpainen Zuzendari karguak izan zituen Toxikoen eta Energiaren arloetan. Ondoren, Greenpeace Internationaleko Toxics kanpainaren

koordinatzailea izan zen, eta horrek Amsterdamen hiru urte baino gehiagoz bizitzera eraman zuen. Bide batez, kanpaina hark Nazio Batuen Erakundearen menpeko nazioarteko akordioa sinatzen lagundu zuen POPak (Persistent Organic Pollutants) ezabatzeko.

Juantxo 20 egunez atxilotu zuten Kopenhagen, Danimarkako erreginak Klimaren Goi Bileran parte hartu zuten estatu eta gobernuburuei eskaini zien afarian egindako ekintzagatik eta izapideak zabalik daude oraindik. Danimarkako Poliziak atxilotu zuen, estatuburu gisa agertuz, gala-soinekoz jantzita eta Chirstanborgo jauregiko alfonbra gorrian aipatutako pankarta erakutsi ostean.

Greenpeaceren historia zauriz beteta dago. Larriena 1985ean gertatu zen Frantziako zerbitzu sekretuek euren bandera-ontzia, Rainbow Warrior, Zeelanda Berrian hondoratu zutenean, Mururoa atoloian egindako proba nuklearren aurkako protesta kanpaina eragozteko. Erasoan hil zen Fernando Pereira, 36 urteko argazkilaria.
Lau hamarkadetako nazioarteko borrokan, Juantxok eta Greenpeaceko bere lankideek orbain eta zauri ugari pilatu dituzte, baina hango erakundeak inoiz baino aktibo, dinamiko eta konprometituago jarraitzen du.
Eskerrik asko Juantxo hor egoteagatik, zarena izateagatik, euskal gizon unibertsal konprometitu, irmo, menderaezina kausa on eta noble baten alde. Garai zailak dira baina zu bezalako gizonen adibideak seinale positibo eta distiratsua bidaltzen du jende askoren gogo eta bihotzetara. Bidean elkartu gara. Planeta Bizi bat defendatzeko dugun konpromisoa ere murriztezina da. Eskerrik asko bihotz-bihotzez naider saria onartzeagatik.

There are no comments yet.